

Uck! hwad för glädje mänd wara,
Hos dig O Gud! i din himmels höjd,
Bland din ängla skara.

6.

Till slutet jag suckar och önskar också,
Att wi på den yttersta dagen,
Ginge till Salighet alle ingå,
Uti Himla Salen.
Då jag ej O Gud! mig önskar mer,
När jag dig sjelf bland din änglar ser,
Då skal jag och dig högt prisa,
För att godt det du i werlden mig ger,
Och mig bewisar.

En aldeles ny och wacker

S i f a , 177.

Och innehåller om den blinda
Männens flagan:

Som

Genom den Högstas skickelse kommit
i mistning af det Lefamiliga
Ljuset; Men theremot en glad för-
hoppning af det Ewiga Ljusets
åtnjutande i Himmelen.

Denna flagan är författad af blind-
da Drängen Jfwar Jfwarsson
wid Wallen och Årsunda Socken
i Gestrikeland.

Gesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqvist 1799.

Exempl. kostat 6 rsk.

Sjunges som: Tröstlös en Herde
på Hafsstranden står, ic.

I.

Min Tid är lång till at tänka uppå,
At jag i mörkret skall wara,
Dch hwarcken Stjernor ell' Sol skåda få,
Uppå Himmelen klara.
Ack hur swårt det skulle wara för mig,
Om jag ej o Jesu hade dig,
I de bedröfliga stunder,
Då alle andre få glädja sig,
Af grönskande Lunder.

2.

Grönskande Blomster som jordene bär,
Kan min förnöjelse ej blifwa,
Lilljor på marken som härliga är,
Kan mig glädje ej gifwa.
En alt detta intet nöje mig ger,
Derföre O! HEKre! Jesu jag ber,
At Du min förnöjelse blifwer,
Fast jag den härlighet här icke ser,
Du mig dock frögd gifwer.

3. Fast

3.

Fast jag en Spegel för alle skall gå,
Ack! lätt mig dock förnöjd wara,
Dch draga det kors som du mig lägger på,
Dermed du mig agar.
Derföre är jag nu tålig och nöjd,
En jag wet at det mig lärer til fröjd,
När detta lifwet sig ändas,
Dch nytt lif börjas i Himmels höjd,
Dch alt i glädje skall wändas.

4.

Men du som hälsa och syn hafwer fådt,
Dch ljuset i werlden fått skåda,
Prisa din Skapare som ljuset har gjordt,
För dig at skåda.
Ack! hwad nöje du i werlden har fådt,
Mot mig som altid i mörkret har gådt,
Alt från min spädaaste ålder,
Då HEKren tog synen för mig bårt,
Från mig i werlden.

5.

Men Du som ljuset bortagit från mig,
Skall och mig ljus igen gifwa,
Då jag i werlden utleswat min tid,
Dch en ny werld blifwa.
Då jag hoppas til at wänta en fröjd,
Som skall göra hela själen förnöjd,

Ack